

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ημῶν ὑπηρεσίας καί υπό του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ἀνάγνωσμα ἀριστόν καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικῶ		Ἐξωτερικῶ	
Ἔτησίαι	δρ. 8.—	Ἔτησίαι	φρ. 10.—
Ἐξάμηνος . . .	4,50	Ἐξάμηνος . . .	5,50
Τριμήνος	2,50	Τριμήνος	3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμᾶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπέδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'. — Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Νοεμβρίου 1915

Ἔτος 37ον. — Ἀριθ. 52

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES KANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Συγχρόνως ὁ Ραούλ ἐνεύσεν εἰς τοὺς ὑπηρετάς νανοῖζον μίαν φιάλην σαμπάνιας, ἐπέμισε τὰ ποτήρια καὶ ὑψῶνων τὸ ἰδικόν του πρὸς τὴν τρίχρον, ἣ ὅποια ἐπλατάγηεν εἰς τὸν ἀέρα, εἶπεν ἀπελθὼς:

— Ἄς πιούμε στήν υγεία τῆς Γαλλίας!

Ὅλοι ἐβγαλὼν ἀμέσως τὰ καπέλλα των, τὰ ἐσήκωσαν ψηλά καὶ συνέκρουσαν τὰ ποτήρια των μετ' ὁποῖο τοῦ μικροῦ πατριώτου, ὁ ὅποιος ἐξηκολούθησε:

— Καὶ στήν υγεία τῆς εὐεργετριάς μου, ποῦ τῆς ὄσειλω τὰ πάντα, τῆς ὠραίας καὶ καλῆς μῆς Μπριδζ!

Καὶ ἡ δευτέρα αὕτη πρόποις ἔγεινε δεκτὴ μετ' ὅσον ἐνθουσιασμὸν τῆς πρώτης. Κατόπιν οἱ «χαλεσμένοι» τοῦ Ραούλ ἐκάθησαν ὀλόγυρα εἰς τὸ τραπεζομάνδηλον, διὰ νὰ τιμῆσουν τὰ ὠραία του φαγητά.

Τὸ γεῦμα φαιδρότατον διήρκεσε δύο ὥρας, ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν φύλλονμα τοῦ ἀλγαρόπου. Ὁ Σέρ Ράλφ καὶ ὁ ἑστανταίερος ἀφού ἐφαγαν καὶ ἤπιαν καλά, ἔκαμαν μίαν μονομαχίαν. Ὑπνοῦσε τὴν ὁποίαν νικητὴς ἀνεκρηύχθη ὁ Ἀργεντινός, διότι ὠρισμένως τὰ ροχαλιτά του ἦσαν ἤχηρότερα.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μις Μπριδζ καὶ ὁ Ραούλ συναμίλων περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἀμερικανὶς τῷ ἔλεγεν, ὅτι

«Σὴν υγεία τῆς Γαλλίας!» (Σελ. 413, στ. 2')

ΤΟ 38ον ΕΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1915, ἡ «Διαπλάσις τῶν Παιδῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ 38ον αὐτῆς ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται ν' ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλης συνσωρευτέως ἔγγραφων κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των, ἐπισηνῶν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μετὰ τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἐβδόμαδος τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κληρωθὴσόμενος, εἰς μόνον, θὰ κερδίῃ ΜΙΑΝ ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας δραχ. 100, μ' ἐπιπλέον κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1916 θὰ γίνωνται ἈΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Ἀδῶν ποιικίλων, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ 43 φύλλον, σελ. 344. θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαιρῶς προσλήρωσαντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1916. Τὰ δῶρα διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἑκάστης τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ἐ. ἔ. ἢ ὅποια δημοσιεύθη εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 372.

Ἐκτὸς τούτων, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφόμενοι νέοι μετὰ τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιωφεληθῶσιν τοῦ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ, περὶ οὗ ἴδε ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ πνευμάτω ὁραία τὰς ὥρας σας.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίῳ ἐλήφθησαν ἀπὸ 11—17 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Χ. Τσουανᾶκου, Δημ. Π. Μανθῆς, Κ. Μπατιστάτος, Κωνστ. Μ. Μανιάκης, Μ. Γαλέος, Ἰω. Α. Πελεκάνος, Ἐμ. 19. Κασσάβητης, Κωνστ. Β. Κάραβέλλος, Ἐμ. Α. Μπουρνιάς, Φαληρικὴ Ἀκτῆ, Ἄντων Ν. Πολίτης (δύο), Γεωργ. Κλ. Σουραπάς.
ΑΙΓΙΟΥ: Π. Βασιλειάδης, Ἰω. Τζαμάνος.
Ἐλένη Ι. Βασιλειάδου.
ΑΜΑΔΙΑΔΟΣ: Χρυσὴ Σισίνη.
ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Ἐπαμ. Α. Νικιάης.
ΒΟΛΟΥ: Ἡλ. Α. Ἀρδαβάνης, Γ. Ἥλιος, Γ. Λαμπροπούλος.
ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χρ. Ι. Κουστένης.
ΚΑΙΡΟΥ: Μαρίνα Πιζάνη.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρίνα Α. Ζακυνθινῶ, Ἰω. Α. Ζακυνθινός.
ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τσάλλη.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Μ. Α. Παπαζήσης.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Αεωνίδας ὁ Σκαρτιάτης, Α. Α. Ἀδαμίουλος, Θεοδοσίος Ὀμήγας, Κ. Ρουτίσης.
ΠΑΤΡΩΝ: Γυθειώτα, Κατίνα Μάντη.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Χ. Κολυβάς, Βασ. Κ. Μουραφῆς, Ι. Μιχαλακιάκος.
ΣΥΡΟΥ: Γεωρ. Η. Μανθῆς, Σπυρ. Ι. Κολοκοῦνης, Φωτεινὴ Λαμπου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Στ. Ἰατροῦ, Χρ. Κ. Θεοδοσόπουλος, Μαντινέως, Μιχαὴ Ἐανθομαλλοῦσα.
ΧΑΛΚΙΑΔΟΣ: Ἀν. Χρ. Λεμπέσης, Π. Σ. Καραντζῆς.
ΧΙΟΥ: Δημ. Γ. Κοκκιδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τῶν ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτὴν καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐξῆς δύο ἸΩΑΝ. ΤΖΑΜΑΝΟΣ ἐν Αἰγίῳ καὶ Μ. Α. ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ ἐν Λαρίσσει, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

632—636. Μαγικὸν Γράμμα. Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης κατὰ τὴν λέξιν δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγκαστικῶν, ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

φᾶρος, τόπος, ὄμμα, αἰτία, Μαρία.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Ἰονίου
637. Ἐρωτικὸς
Σημαία τὸ ση μετ' ὕψιλον,
Τὶ τάχα νὰ σημαίη;
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Τροπαιοῦσιν Ἑλλάδος
638. Ποιικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κατὰ τὴν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθῆξής, ἀποτελοῦν διάστημα γυναικῆ τῆς ἀρχαϊότητος:

1. Γεωργικὸν ἐργαλεῖον 2. Οὐράνιον σῶμα 3. Ἰδιὸν ἄγγυρον 4. Χωρίον τῆς Ἀστικῆς περιφημῶν 5. Βασιλεὺς ὀμηρικῶς 6. Μῆν 7. Κράτος τῆς Ἀσίας.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Λεμειανῆς

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 39
482. Πρωσία (πρὸς, ἴα.)—483. Σπᾶρος—σπάρος—484. Βόλος, ἴα Βόλος.
485: Α Ι Γ Ρ Α Ι Ο Ν 486—490. Διὰ τοῦ
Ι Κ Α Ρ Ο Σ Α: Λόγος, Ἰούλιος,
Γ Α Ζ Η Σ Ἰλαρος, πόλις, Ἀσίως.—491. Διότι δὲν εἶνε βουδός.—492.
Α Ρ Η Σ ΝΕΥΑΣ—ΝΑΝ—
Ι Ο Σ ΤΗ(Νορβηγία, ἙΑρ.
Ο Σ ὙπΝος, ἈρχΤτος.
Σ

ΣειρΗν.—493. Σάκκος; κενὸς δυσκόλιος ἴστανται ὄρθιος.—494. Ἡ Διάπλασις διαπλάττει. (Ι διὰ πλᾶ-σῆ; διὰ πλᾶ-τῆ;)

Μικρὰ Ἀγγελίαι

[Ἡ λέξις μετὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ παχέα στοιχεῖα τῶν διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τῶν τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διπλωτέρας τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ ὅρος ἴστος στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, ὑπολογίζεται ὡς εἰς λέξεις ἀπλᾶς.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

[ΙΕ—67]

Γελομένη κληρώσεως Ἀαχίσιος «Ἐλληνό-παιδος», ἐξήχθη ἀριθ. 160, ἀνῆκων εἰς τὸν Δαφροστεφῆ Βασιλέα ἐν Ἀαχίσει.

[ΙΕ—68]

Μετὰ ὄνειρα καὶ παλμούς, κατέρχεται στὸ Δημοφίσιον ὁ «Σύνδεσμος Ἐλληνοπαιδῶν» μετ' ἡν ἐπιπλᾶ πῶς ὅλοι οἱ καλλαισθητοὶ θὰ τὰ ὑποστηρίξουν:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΓΕΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[ΙΕ—69]

Ἀλβανικόν «Ἠπειρώτα». Θερμώτατα συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ προσφίλους υἱῶν μητρῶς).

Ἐάντιπροσωπεύων τὸν σύνδεσμον, νομίζω ὅτι δὲν παραιτοῦμαι αὐτοῦ.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΕ—70]

Φύλατε ἡμῶν Πλάτων ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆς ἐρωτῆ σου τοῦ εὐχόμεθα Ἀβραμᾶ ἀραβῆ καὶ Μαθουάλα ἔτη.

Μελαχροινὸ Διαβολάκι, Γέρος τοῦ Μορηᾶ, Μαντινέως, Στ. Σταμπολῆς.

[ΙΕ—71]

Ἐκλογεῖς! Κατερχόμενοι εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τοῦ Δημοφίσιου, ζητῶ τὴν ΦΗΦΟΝ σας. Ὅλων!!!
ΙΝΔΑΔΑΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

τὸ ἴδιον ὄνομα.) Σκιαβωμῶρον Ἑλληνα (δὲν ἔχω εἰδήσεις τῶν ἀπὸ τῶ κομμάτια σου, κάποιος ἐκλήρωθη προχθές, ἀλλὰ δὲν ἔχωρεσε) τὰ κάνει πολὺ μεγάλη καὶ τὸ σημερινὸν εἶνε διπλάσιον) Νουταλίαν (ἀμα συγγοισθῆ τὸ στίτι, γράψε μου καὶ περισσότερα) Μεσομακίη Ἀκτῆν (ναί, δλήφθη) Γ. Ἐδθ. Ααγ. (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπᾶθμα) Ἐνδοξον Γαλλίαν (μελέτα λοιπόν ἢ τάξις σου εἶνε δύσκολη) Ὑπερήφανον Κεφαλλονιοπούλαν (ἐλαβ, εὐχαριστῶ) μὰ γιατί τόση τεμετελία; με ὀλίγην θέλησιν θὰ ἠμπορούσε νὰ τὴν νικήσῃς) Νέον Ἑλληνα (βραβεῖον ἔστειλε) Ἰω. Α. Πελ. (αὐτὸ δὲν γίνεται πρᾶπει νὰ τοὺς ἀμολογήσῃς τὴν ἀλήθειαν) Γέρον ποῦ Μορηᾶ (βραβεῖον ἔστειλε) Ὑπερ Πατρίδος (πολὺ λυπήθηκα διὰ τὴν καυμένην τὴν Ἑλλην, καὶ εὐχομαι νὰ γίνῃ ἐντελῶς καλά) Νεαδὸν Ἐυπακίδην (ἐδημοσίευσά τῶνομα) Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου (ἔστειλα) Ἀλκίον τῆς Ἀσχοῦσῆτος (ὄραιοτάτη ἢ ἐπιστολὴ σου) βραβεῖον ἔστειλε) Σκλήκ (ὄχι, καλλίτερον νὰ τρώγῃς καὶ... νὰ μὴ σοῦ δημοσιεύω) Δημ. Μανούσην μάλιστα, πρὸς 10 λεπτὰ τὸ κενό, ἀλλὰ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τόμου πρὸς λεπτὰ 20) Μαντινεία, Μισοσοῦ, Ὀμηρικὸν Ἦσος, κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 17ην Νοεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων Ἀγούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μετὰ τῆς 10ης Ἰανουαρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιεύθῃ.

627. Λεξιγόνος
Μ' ἕνα ἐπιρρημα κωντὰ
Σ' ἐν' ἀπὸ τὰρα ζῶα,
Θὰ κάμῃς κάποιον, ζακουστόν
Διὰ τὸν ὄιον του, Τρεῖα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἀδῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ
628. Στοιχειόγραφος.

Εἰς ἐμὲ ἂν ὑποπέσῃς,
Λύτα, θὰ τιμωρήθῃς.
Τὰ δύο πρῶτα ἂν ἀφαιρέσῃς,
Ἐν ἀγῶνισμα θὰ ἴδῃς.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐπαστοῦ τοῦ Ἰδεώδους
629. Μεταγραμματισμός.

Διῶξε φ' καὶ βάλε εἰ
Καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ
Θὰ χαθῆ τὸ ἐρπετό
Καὶ θὰ ὀγγ' ἴκται ζυγῶ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Καταδρομικοῦ Ἑλλη
630. Αἶνιγμα.

Μάντις τῆς Τροίας τὸ ἀρσενικόν μου,
Ὁραία βασίλισσα τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐφουράιας Σιβύλλης
631. Κἀθιγμα

* * * * * Νιάντικατασταθῶν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμῶν, οὕτως, ὥστε νὰ γινῶσιν ἀστρονομικαὶ ὁριζόντιοι ἐξ τῶν ἀνω κατὰ σειρᾶν: Μοσακ, νᾶνγαγκωσκωνταὶ ὀριζόντιοι ἐξ τῶν ἀνω κατὰ σειρᾶν: Μοσακ, Προφήτης καὶ στρατηγός τῶν Καρχηδονίων. Καθῆτω: ἐξ ἀριστερῶν κατὰ σειρᾶν: Ἀρχαῖος θεός, χώρα τῆς Ἑλλάδος, ὄλικόν, ὄρσοιρα τῆς Ἰταλίας. Πλαγίως δέ, δεξιῶν ἐκτὸς Ἀκρόπολις; καὶ ἀριστερῶν ἄστρομα.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐνδοξου Γαλλίας

Ένας μόνον παρατήρησε τα παράδοξα αυτά κινήματα του μηχανικού: ο σερ Ράλφ. Με ήμικλειστά μάτια, χαμώμενος ακόμη, παρακολούθησε προσεκτικώς όλην αυτήν την σκηνήν.

Μετ' όλίγον εξέκίνησαν όλοταχώς, διά να προσφύσουν το τραϊνον των

«Εξήτασε προσεκτικώς το άκρον του πάσσαλου...» (Σελ. 134, στ. γ΄.)

ένδεκα, εις τον σταθμόν του Πίσι-Μάλμιδα.

Όλοι εις το 'αμάξι ήσαν σιωπηλοί: όλοι είχαν κυριευθή από την ειδικήν εκείνην μελαγχολίαν, την όποιαν προξενεί το δειλινόν εις τας άπεράντους πεδιάδας. Άλλα μάλις εύρέθησαν εις τα φωτισμένα βαγονια, ή εύθυμία επανήλθε, και ό εστάντσιέρος ήρχισε να διηγείται ιστορίας της όχι και πολύ μακρυσμένης εποχής, κατά την όποιαν οι Ίνδοί, με τας συχνάς στάσεις των, έτρομοκράτουν και κατέστρεφον την χώραν, την διασχιζομένην σήμερα από σιδηροδρόμους και τηλεγράφους. Έν τώ μεταξύ, ό μηχανικός ώμιλούσεν ιδιαιτέρως εις τον Ραούλ περι των «γαιών» του.

— Όρισμένως, παιδί μου, τώ έλεγε, το κτήμα σου δεν αξίζει μεγάλα πράγματα. Βρίσκεται πολύ μακριά από τον ποταμόν ώστε να ποτίζεται εύκολα, και το έδαφος είναι πάρα πολύ άμυδρες. Δεν έκαμες καλά να τάγοράσης!

Ο Ραούλ ήκουσε χωρίς μεγάλην απογοήτευσιν την γνωμοδότησιν αυτήν του μηχανικού. Μα την άλληθριαν, ποτέ του δεν είχε βασισθή εις τα όλιγα εκείνα στρέμματα, που τα ήγόρασε τυχαίως, όταν είδε μίαν άγγελίαν εις κάποιαν έφη-

μερίδα του Βουένος-Άυρες. «Το μόνον μου κέρδος από αυτό το κτήμα, έσυλλογίζετο, είναι ή μεγάλη ευχαρίστησις που μου έδωσε σήμερα. Και γι' αυτό μόνον δεν λυπούμαι τα λεπτά που επέταξα διά να τάγοράσω». Άλλ' ό μηχανικός, ό όποιος είχε, ως φαίνεται, κάποιον σχέδιον, εξήκολούθηεν:

— Όπωςδήποτε, αν σου εκάπνιζε να ξεκάρμης αυτό το άχρηστο κομμάτι, θα εύρισκες άγοραστήν. Και ίσα ίσα εγώ γνωρίζω τον ιδιοκτήτη του γειτονικού κτήματος και είμαι βέβαιος, ότι θα ήθελε το κομμάτι σου, όχι για τίποτε άλλο, παρά γιατί τώρα τον έμποδίζει.

— Και πόσο θα μου τάγοράζε αυτός; ήρώτηεν ό Ραούλ.

— Μα σχεδόν όσο σου κοστίζει. Είκοσι πιάστρα το έκτάρι.

Ο Ραούλ, εύχαριστημένος που θα ήμπορούσε να απαλλαγθή με το άζημίωτον από το άνωφελές κτήμα, ήτοιμάζετο να παντήγη ότι δέχεται, όταν εξάφνα τον διέκοψε ό Σερ Ράλφ:

— Σταθήτε!

Ο μηχανικός και ό μικρός Γάλλος έστράφησαν έκπληκτοι προς τον αδελφόν της Μις Μπριδζ, τον όποιον ένόμιζον κοιμώμενον, διότι εκάθητο πλησίον των με τα μάτια κλειστά. Φαίνεται όμως, ότι είχαν άκούση όλην την συνομιλίαν, διότι είπεν ή τύχως:

— Σενόρ Μπόβέλ, το κτήμα του μικρού δεν πουλιέται λιγώτερο από πεντακόσια πιάστρα το έκτάρι.

Ο μηχανικός έδοκίμασε κατ' άρχάς να γελάση με την τρελλήν αυτήν πρότασιν, ένφ' ό Ραούλ ένόμιζεν, ότι ό φίλος του ώνειρεύετο και παρελθίρει.

Άλλ' ό Σερ Ράλφ δεν ώνειρεύετο καθόλου. Ο Σερ Ράλφ ήξευρε πολύ καλά τί έλεγε, και το άπέδειξε λέγων καθαρά και ξεάστερα προς τον σενόρ Μπόβέλ.

— Άγαπητέ μου κύριε, δεν σάς αποκρύπτω πλέον ότι σάς είδα προτίτερα στο κτήμα, που έμυρίζατε το κοντάρι της σημαίας. Από τα μούτρα που εκάματε, από την συγκίνησιν που προσηπαθήσατε να κρύψετε, αλλά που δεν μου διέφυγε, έννόησα άμέσως την αιτία, γιατί δεν είμαι και τόσο άμαθής όσο φαίνομαι, και ξεύρω καλά ότι τα μέρη όπου ήμεθα το άπόγευμα, είναι πετρελατοφόρα. Αυτό δά το ξεύρει όλος ό κόσμος. Άλλά το περίεργον είναι, που επέσαμε άκριβώς επάνω σε μιά πηγή, 'ς ένα πηγάδι.

Ο μηχανικός είδεν έτσι ότι εξεσκεπάσθη το σχέδιόν του κ' έκρινε περιττόν να έπιμείνη πρό του Άμερικανού εκείνου, ό όποιος, ένφ' έφαίνετο κοιμισμένος, τα έβλεπε, τα ήκουε και τα ήξευρεν όλα.

— Όιπόν ναι, είπε, το όμολογώ.

Άνεκάλυφα μιά πηγή πετρελαίου, που εύρίσκεται εις το κτήμα του παιδιού. Δεν μένει τώρα άλλο παρά να ιδρύσωμεν μίαν εταιρείαν εκμεταλλεύσεως, από την όποιαν θα έχη, ως ιδιοκτήτης του έδάφους, ώρισμένον αριθμόν μετοχών.

— Όλ ράτι! έκαυεν ό Σερ Ράλφ. έτσι μπορούμε να συνεννοηθώμε.

Ο Ραούλ δεν έπίστευε ταυτιά του, άκούων την νέαν εύτυχίαν που του έστελλεν ή καλή του Μοίρα.

Ο Σερ Ράλφ ανέλαβε να του εξηγήση τας λεπτομερείας. Άφ' ής στιγμής ανεκαλύφθη πηγή πετρελαίου εις το κτήμα του, τα έκατον εκείνα έκτάρια, τα έως χθές χωρίς λαμπίαν άξίαν, άντεπροσώπευαν έκατον χιλιάδας πιάστρα το όλιγώτερον, έντός των κερδών που θα τώ έδιδεν ή εκμεταλλεύσις.

Με μίαν λέξιν, ό Ραούλ ήτο πλούσιος και αυτήν την φοράν ό πλούτός του δεν εξητάτο από ένγραμμάτιον λαχείου, το όποιον πιθανόν να ήτο και πλαστόν, άλλ' έβάσιζετο εις έπιχειρήσιν σοβαράν και άσφαλή.

Άλλ' άμα ήκουσε κ' ένόησε τας εξηγήσεις του Σερ Ράλφ και του μηχανικού, ό μικρός μας φίλος, άντι να έκραγή εις χαράν, όπως έπεριμένεν ή μίς Μπριδζ και οι άλλοι, έπιασε το κεφάλι του με τα δυό του χέρια κ' εξεράγη εις λυγμούς.

— Πατέρα μου!... έτραύλιζε κλαίων, δυστυχισμένο μου πατέρα!..

«Εξάφνα τον διέκοθεν ό Σερ Ράλφ.» (Σελ. 414 στ. β΄.)

Εις την εύτυχίαν του, ό μικρός όρανος δεν ήμπίρεσε να μη συλλογισθή τον πατέρα του, τον Ικανόν αλλά άτυχή ζωγράφον, ό όποιος ήτύκονησεν από οικονομικας δυσχερείας.

— Άχ! έλεγε προς την μίς Μπριδζ, ή όποία άνησύχησε διά την λύπην του κ' ήτο κριμα να μη ζή πια ό καίμενος μου

πατέρας! Θα μπορούσα να του δώσω τα χρήματα που μου πέφτουν τώρα από τον ούρανό. Έτσι μόνον θα ήμουν τελείως εύτυχής!..

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τα σχέδια του μηχανικού έπραγματοποιήθησαν γρήγορα. Διότι εις την χώραν εκείνην, όπου το κάρβουνον σπανίζει, μιά πηγή πετρελαίου είναι άληθινόν χρυσωρυχείον. Εις διάσειμα όλίγων μηνών, ή εταιρεία, ή ιδρυθεΐσα προς εκμετάλλευσιν της πηγής, ή όποία είχε ανακαλυφθή ως εκ θαύματος εις το κτήμα του Ραούλ, έπραγματοποίησε κέρδη μεγάλη.

Ο πρώην γραφεύς του συμβολαιογράφου Δυφούρ, ό άπεκρηγμένος άνεψίος των δεσποινίδων της όδοϋ Σαιντ-Αινιάν, είχε τώρα άνω των έκατον χιλιάδων πιάστρων εις την Τράπεζαν. Έκτός τούτου, ένα καλόν έτήσιον εισόδημα τώ εξησφάλιζαν αι μετοχαί του.

Κεφαλαιοϋχος πλέον, ό Ραούλ Δελακούρ άρχισε, αν και με λύπην του, το επάγγελμα του μικρού μπόυ της μίς Μπριδζ. Εξήκολούθηεν όμως το επάγγελμα του ζωγράφου, διά το όποιον ώρισμένως είχε τάλαντον.

Διά να τελειοποιήη μάλλιτα εις αυτό, συνειργάζετο ως σχεδιαστής εις πολλά περιοδικά κ' έφημερίδας του Βουένος-Άυρες, όπου ή τέχνη του εξετιμώτο τόσο μάλλον, καθ' όσον έγνωρίζον, ότι δεν είχαν ανάγκη να την εξητάη διά να κερδίη τα προς το ζην. Και αυτό είναι μεγάλη δύναμις δι' ένα καλλιτέχνην!

Ο Ραούλ ήγόρασε την μικράν έστάντσιαν της Καρολίνας, όπου επέρασε τας πρώτας εβδομάδας της υπηρεσίας του παρά τή μίς Μπριδζ, και την έχάρισεν εις την πρώην κυρίαν του.

Εις την έπαυλιν αυτήν, διαρρυθμισθεΐσαν επί το κομψότερον, εκκατεστάθη ή Άμερικανίς, διά ναπαυθή, ύττερα από δυό περιδείας της άνα το έσωτερικόν, αι όποιαί απέβησαν επτάκτως επικερδείς. Διότι και ή μίς Μπριδζ επέτηξ με το πιστόλι της, έσχημάτιζεν όλοεν πολύ καλήν περιουσίαν.

Ο Σερ Ράλφ, αν και κοιμώμενος, διευθύνει θαυμάσια το κτήμα της αδελφής του, το όποιον μεγαλώνει κατ' έτος, εις τρόπον ώστε, άν ό Άμερικανός εξακολούθηη να κοιμάται τόσον έπωφελώς, ή έστάντσιαν της Καρολίνας θα γίνη μιά από τας ώραιότερας της Δημοκρατίας.

Όπως αι προρήσεις του δυστυχούς Τορκέν έπραγματοποιήθησαν διά τον Ραούλ, — όπως θα έπραγματοποιοϋντο και δι' αυτόν τον ίδιον, αν έξούσε, — και ό μικρός ήυρε την τύχην του ως μετανάστης εις την νέαν χώραν της Αργεντινής.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Άγαπητοί μου, ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ μου παραγγέλλει να σας γράψω όλίγα, διότι το σημερινόν εύλλον δεν έχει τόπον. Σας κάμνω λοιπόν μίαν μικράν επιστολήν, ή όποία απευθύνεται προς εκείνους κυρίως, που λαμβάνουν μέρος εις την Σελίδα Συνεργασίας. Έμάθατε, ότι ή Σελίς σας μεταρρυθμίζεται και είδατε ποίαι μεταρρυθμίσεις εισάγονται από του προσεχούς. Έγώ, μικροί μου συγγραφείς, θα ήθελα να έδλεπα ακόμη μίαν, σπουδαιότατην: Να προσπαθήτε δηλαδή εις το εξής ώστε, τα κομμάτια που γράφετε διά την Σελίδα, να είναι παιδαγωγικά. Διότι τώρα πολλά, αν όχι όλα, είναι άντιπαιδαγωγικά.

Θεωρώ δε ως αντιπαιδαγωγικά εκείνα, που άνεξαρτήτως της κάποιας λογοτεχνικής των αξίας, δεν τείνουν εις έν ήθικόν συμπέρασμα, εις ένα διδακτικόν σκοπόν, άλλ' έμπνέουν την άρνητικαί την άπαισιοδοξίαν ή δείχνουν την Κακίαν άτιμώρητον και θριαμβεύουσαν. Ένφ' παιδαγωγικά, καλά δηλαδή να διαβάζονται από την νεολαίαν, είναι μόνον εκείνα που έμπνέουν την χαράν, την έλπίδα, την αγάπην της ζωής και δείχνουν, έμμέσως ή άμέσως, ότι ό κόσμος αυτός είναι ένας κόσμος ώραιος, καλός, τον όποιον κυβερνά μιά υπεράτατη Δικαιοσύνη και εις τον όποιον διά τοϋτο προσωρινώς μόνον είμπορεί να νικη ή Κακία, αλλά πάντοτε εις το τέλος θριαμβεύει ή Άρετή.

Σας είπεν ή Διάπλασις, ότι σκοπός της Σελίδος είναι ναπαύσση να γυμνάξη τα φιλολογικά σας τάλαντα. Αυτάς λοιπόν τας άρχάς της ήθικης πρέπει να τας κρατήτε, όταν γράφετε, όχι μόνον χάριν των αναγνωστών της Σελίδος, αλλά και χάριν ύμών των ίδιων. Διότι πρέπει να ξεύρετε, ότι άληθινή Τέχνη δεν είμπορεί να ύπάρξη έξω από αυτάς τας άρχάς. Τα μεγάλα Έργα, τα αιώνια, τάθάνατα, είναι πάντοτε εκείνα που έμπνέουν εις τους ανθρώπους την άρετήν, και τους ανυψώνουν, και τους ήθικοποιούν. Έργα άπαισιοδόξα, χωρίς έν ήθικόν Ίδανικόν, είμπορεί κάποτε να είναι καλογραμμένα, άλλ' ούδέποτε έχουν την αξίαν των πρώτων. Θεωρούνται δευτερεύοντα, νοσηρά, έμπόδια μάλλον της εξέλιξεως, της προόδου της Άνθρωπότητος, παρά βοηθοί της, όπως πρέπει να είναι τα Έργα της Τέχνης. Αυτά θα ήθελα να έχετε ύπ' όψει.

«Εξήκολούθησεν όμως το επάγγελμα του ζωγράφου» (Σελ. 415 στ. α΄.)

της όποιας βέβαια δεν είμπορεί να βασισθή καθένας. Έκτός τούτου, ό ίδιος είχε πολλά και μεγάλα προτερήματα. Ήτο τίμιος, φίλεργος, οικονομός, φρονίμος. Είχεν ακόμη και τάλαντον καλλιτέχνην.

Με αυτά τα προτερήματα, ό Ραούλ δεν ήμπορούσεν άρα γε να πλουτήση και εις την πατρίδα του;

Έάν μου εκάμνατε αυτήν την ερώτησιν, έγώ βέβαια δεν θα σας άπαντούσα όχι!

Υπό τον γλυκύν ούρανον της ώραιας μας πατρίδος, ή τιμότης και ή φιλεργία εύρίσκουν την ανταμοιβήν των τόσο ασφαλώς, όσον και εις τας ήλιοφλεγαίς κάμπας της Αργεντινής...

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΜΙΚΡΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ»

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ' (Συνέχεια)

Τὴν ἐκαύριον, ἐπεβιάσθησαν μαζί εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ τὸ Δουβρον, καὶ κατὰ τὸ σύντομον ταξείδι, ἀκόμη στενωτέρα φίλια συνέδεσε τὴν οἰκογένειαν Χόλκερ πρὸς τὸν Μωρίς Ζιλλάρ.

Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὁ Μωρίς συνομιλεῖ οἰκίωσι μὲ τὰς δύο δεσποινίδας καὶ μὲ τὴν κυρίαν Χόλκερ. Ὁ Ἀμερικανὸς τοὺς κοιτάζει μακρόθεν καὶ θαυμάζει τὸσον τὸ θέλγητρον, τὸ ὅποιον ἀναδίδεται ἀπὸ τὸν νέον αὐτόν, τὸν ὡς χθὲς ἄγνωστον, ὅσον καὶ τὴν εὐτυχὴ ἀλλαγὴν, τὴν ὅποιαν ἐπέφερον εἰς τὴν ζωὴν τῶν.

Ἐπιτηδὲς, διὰ νὰ πειραξῆ τὰ κορίτσια, ὁ Μωρίς ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ γαλλικὰ καὶ ἐπειδὴ ἡ Νέλλη, ἡ μεγαλειτέρα, κάμνει ὄλω λάθη, δὲν ἀκούγονται παρά γέλια καὶ φωνῆς εὐθυμίας, ποῦ κάμνουν τὸν κύριον Χόλκερ νὰ συλλογίζεται, ὅτι πο-

πολιορκῶντας τὴν Νέλλην διὰ τὴν κολοσοϊαίαν τῆς προῖκα.

— Καὶ ἡ Νέλλη; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Ὁ, ἡ Νέλλη, αὐτὴ τὴ φορά, ποῦ φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε πιδ ἐνδοτικὴ ἀπὸ τῆς ἄλλης...

— Καὶ ὅμως ἀπέριψε τὸν πρίγκηπα Ντωντράν, Γάλλον κ' αὐτόν, χωρὶς περισουσία, ἀλλ' ἀπὸ μεγάλη οἰκογένεια.

Ἀπέριψε τὸν Τζέιμς Δάβιδσων, τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τοῦ Χαλκού, μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας περισουσίας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Ἀπέριψε τὸσους καὶ τὸσους, καὶ νομίζεις ὅτι θὰ δεχθῆ αὐτόν;

— Εἶμαι σχεδὸν βεβαία.

— Καὶ αὐτός; ... ὁ Μωρίς Ζιλλάρ; ...

— Αὐτός!.. Ὅσο βιάζεσαι, ἀγαπητέ μου Ουίλλιαμ! Ἀρῖσε πρῶτα νὰ γνωρισθοῦν τὰ παιδιὰ καλλίτερα...

— Ἐγὼ ὅμως θὰ προτιμῶσα νὰ τελειώσῃ γρήγορα, γιατί, σοῦ τὸ λέγω, αὐτός ὁ νέος μάρτεσι πάρα πολὺ καὶ ἂν ἡ Νέλλη τὸν ἀπέριπτε σὰν τοὺς ἄλλους, θὰ μ' ἐλοποῦσε. Ναι, ναι, ὅσο τὸν

σοῦ... Ὅχι, ὄχι, καλλίτερα νὰ μοῦ κοπῆ ἡ γλῶσσα, παρά νὰ εἶναι ποτὲ νὰ μαντευθῆ τὸ αἶσθημα ποῦ μοῦ ἐμπνέει ἡ κόρη τοῦ κ. Χόλκερ. Θὰ ἐνόμιζαν, ὅτι θέλω νὰ δάλω στὸ χέρι τὴ μεγάλη τῆς περισουσία. Μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἐμοῦ, τὰ ἐκατομμύρια τοῦ πατέρα τῆς ἀνοίγουν ἄβυσσον!

Μετὰ μίαν ὥραν, ἔφθασαν εἰς τὸ Λουβρον. Ἐκεῖ τοὺς ἐπερίμενε μίαν ἐκπληξίς: Μόλις ἐπάτησε τὸ ἀγγλικὸν ἔδαφος ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, μέγα πλῆθος φωτογράφων καὶ ρεπόρτερ ἐπεσεν ἐπάνω του ὡς σμήνος ἀπριδίων.

Τὸν περιεκύκλωσαν, τὸν ἀνήγαγαν, τὸν ἀπείγαγον ἐν θριάμβῳ, ζητοῦντες ὀλονὲν πληροφορίας περὶ τοῦ «Καρχαρίου», τῶν Ἀνικητῶν καὶ τῆς συλλογῆς τῶν μαργαριτῶν.

Καὶ εἰς τὴν Χάβρην, ὅταν ἔφθασε μὲ τὸν «Ορφέα», τοῦ ἔκαμαν πολὺ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν Ἄλλ' εἰς τὸ Δουβρον τώρα, ποῦ εἶχαν γνωστῆ περισσοτέρα λεπτομέρεια περὶ τῶν ὄθλων του, ἀπεθέωσαν τὸν νεαρόν ντέτεκτιβ. Τὸ πλῆθος ὠρύετο: — Ζήτω ὁ Μωρίς Ζιλλάρ!

λογὴ τῶν μαργαριτῶν; τὸν ἔρωτᾷ κάποιος.

— Πῆτε εἰκοσιπέντε, τοῦ ψιθυρίζει εὐθύμως ὁ Ἀμερικανός. Ἐἶνε τὰ διπλά ἀπ' ὅ,τι ἀξίζει, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Ἑγγλέζοι δὲν χορταίνουσι παρά μὲ πολλά...

— Τριάτα ἐκατομμύρια! ἀπαντᾷ σοβαρῶς ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

— Γράφω τριανταπέντε! ἀναγγέλλει ὁ ρεπόρτερ. Πρέπει νὰ τὰ μεγαλοποιῶμε λιγάκι, τὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπάγγελμα.

— Ἐστὼ τριανταπέντε, μειδιᾷ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ. Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρηση.

— Κύριε Ζιλλάρ, ἱκετεύει ἕνας κατασκευαστὴς κινηματογραφικῶν ταινιῶν. Χορηγῆσατέ μου τριῶν λεπτῶν πῶς α ν. Ἐγὼ δὲν σᾶς προσφέρω τίποτε, γιατί ἐγὼ εἶμαι πτωχός. Ἄλλ' ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐπλαγγίαν σας. Μία μικρὴ ταινία μὲ σᾶς, εἶνε τὸ φῶμι τῶν παιδιῶν μου γιὰ ἕξ μῆνες! Μόνον τρία λεπτά!...

— Καλὰ! ἀπαντᾷ ὁ Μωρίς, γύριζε λοιπὸν τὴ μηχανὴν σου. Ἄς εἶνε καὶ γιὰ πέντε λεπτά, ἂν θέλῃς. Χαλάι σου, πτωχέ!

Ἄλλ' ἔξαφνα, ἀπὸ τὸ ἐνθουσιώδες ἐκεῖνο πλῆθος, ὑφώνεται μίαν φωνὴ σαρκαστικὴ: — Μπα; μπα;... Γυρίζεις βλέπω στοὺς εἶλους σου; Καλῶς ὄριστε!

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ στρέφεται ζωηρῶς πρὸς τὴν φωνὴν καὶ μὲ τρόμον ἀναγνωρίζει τὸν Σκυλοκέφαλον, καμαρώνοντα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν περιέργων.

Εἰς τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου ἀναγινώσκει μῖσος ἀσπόνδον.

— Πηγαίνουμε, κύριε Χόλκερ; θὰ μὲ πνίξουν πιά! λέγει πρὸς τὸν Ἀμερικανόν, προσποιούμενος ὅτι ἐδαρύνθη τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πλῆθους, ἀλλὰ πράγματι διὰ νὰποφυγῆ τὰ φοβερά ἐκεῖνα μάτια, τὰ καρφωμένα ἐπάνω του.

— Ἐμπρός! ἀπαντᾷ ὁ Ἀμερικανός. Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι διασκεδάσεις... ἀλλὰ ἀφοῦ ἐνοχλήσῃσαι, πάμε... Νὰ πάρουμε τὸ τραῖνο ποῦ εὔγει γιὰ τὸ Λονδίνο.

— Θὰ ξαναδωθῶμε, ἐλπίζω! ἀντηχεῖ πάλιν ἡ σαρκαστικὴ φωνὴ τοῦ Σκυλοκέφαλου. Ἐμεῖς πάντα ξαναβλεπόμαστε!.. Κι' αὐτὴ τὴ φορά!...

Τὸ πλῆθος τὸν ἐκτόρα ἀπειλητικῶς. Πῶς ἐτολμοῦσεν αὐτὸς νὰ ὁμιλῆ ἔτσι εἰς ἕνα ἥρωα;... Καὶ ὁ κακοῦργος φοβηθεὶς, ἐτράπη εἰς φυγὴν, ὑβρίζων ἀκόμη τὸν Μωρίς καὶ τὸν Χόλκερ.

— Γνωρίζεις αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Δυστυχῶς! ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς. Τὸν ἐγνώρισα στὸ Ουέππιγκ. Ἐἶνε, ἂν θυμᾶσθε, ὁ κλεπταποδότης ἐκεῖνος μὲ τὸ περιφθμο ὑπέγειο, ποῦ ἀνετίναξεν ἡ Ἀστυνομία.

— Ὡ διάβολε! Μὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πῆς, νὰ τὸν συλλάβουσι ἀμέτῳς... Ἄν μοῦ τὸ εἴγεις...

— Ἐνοια σας, ἀπεκρίθη ὁ Μωρίς, καὶ ἂν ἡ Ἀστυνομία ἤθελε νὰ συλλάβῃ τὸν Σκυλοκέφαλον, μπορούσε νὰ τὸ ἔχη κάμη πρὸ πολλοῦ. Δὲν τὸ κάμνει ὅμως διότι, φαίνεται ὅτι τῆς χρειάζεται.

— Τί τῆς χρειάζεται;

— Ὡς καταδότης. Τέτοιοι κακοῦργοι ἀσύλληπτοι, ἱκανοὶ νὰ προδώσουν, ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν. καὶ τὸν ἀδελφόν τῶν, εἶνε καμμιὰ ἐκατοστὴ στὸ Λονδίνο.

— Τρομερόν! ἐψυθύρισεν ὁ Ἀμερικανός. Νὰ ἕνα πρᾶγμα ποῦ δὲν τὸ ἐφανταζόμουν!

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπανεῦρον τὴν κυρίαν Χόλκερ καὶ τὰ κορίτσια, καὶ ὁ Μωρίς ἀπεδίωξε τὸ νέφος ποῦ ἐσπίαζε τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴ ἀνησυγῆσεν ἀδίκως οἱ νεοὶ τοῦ φίλου.

Ἀμέσως ἀνεχώρησαν διὰ τὸ Λονδίον μὲ τὰ τακτικὸν τραῖνον, ἀλλ' εἰς ἰδιαι-

τερον διαμέρισμα, τὸ ὅποιον εἶχε κρατήσῃ τηλεγραφικῶς ὁ Ἀμερικανός. Τὸ ταξείδι ἐγίνεν ὑπὸ τὰς καλλιτέρας συνθήκας καὶ ὁ νεαρός ντέτεκτιβ ἀνέπτυξε τόση εὐθυμίαν, τόση χαριτωμένην εὐγλωττίαν, ὥστε μετὰ μισὴν ὥραν ὁ κ. Χόλκερ εἶχε λησμονήσῃ τελείως τὴν ἀπειλήν τοῦ Σίμωνος.

Κ' ἐσυλλογίζετο, κοιτάζων τὸν Μωρίς:

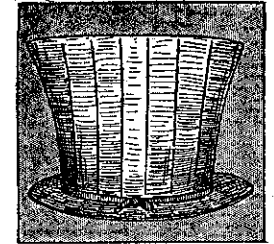
«— Θαυμάσιο παιδί. Τύχη ποῦ τὴν εἶχα νὰ δεχθῶ τοὺς Ἀνικητῶν ἐστὸν «Καρχαρία»!... Μοῦ κόστισε αὐτὴ ἡ δουλειὰ μερικές χιλιάδες δολάρια, ἀλλὰ δὲν τὰ λυποῦμαι. Ἐπιλότιστα τὴ συλλογὴ μου μ' ἕνα μαργαριτὰρ ποῦ ἀξίζει ἕκατὸ φορές περισσότερο ὅλα τὰλλα μαζί!»

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Παιδιο: συρμοι.

Ἴδου τὸ καλοκαιρινὸν καπέλλο τοῦ κομψοῦ σμένου Μπρυμμέλ, ὁ ὁποῖος, περὶ τὸ 1815, ἦτο ὁ βασιλεὺς τῆς μόδας εἰς ὀλίγην τὴν Εὐρώπην. Ἡ ψηλοκαπελαδοῦρα αὐτὴ—δὲν θὰ τὸ ἐφαντάζετο σήμερον κανεὶς,— εἶνε ψάθινη! Ἀλλὰ τότε τὰ ψηλά καπέλλα ἦσαν τὸσον ἐν χρήσει, ὥστε καὶ τὰ ψάθια τὰ ἔκαμαν ψηλά.

Υ Γ Ρ Ο Λ Ο Σ Υ Κ

Ἄλλὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ διαβάσῃ τίποτα. Εἰμπορεῖτε σεῖς νὰ τὰ τοποθετήσετε κατ' ἄλλην σειρᾶν, ὥστε νὰ διαβάζεται τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τῆς:

6.) Αἴνιγμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

	ΡΑ		ΡΥ	
ΔΑΔ	ΣΤΕ	ΡΙ	ΣΠΙ	ΘΥΔ
	Α	ΚΑΝ	Α	
ΝΟΣ	ΛΙΣ	Ε	ΛΟΣ	ΤΟΣ
	ΚΟ		ΠΕ	

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε πτηνῶν.

γ) Διὰ τοὺς Τετταρακοσμοὺς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νεαροῦ Ἐδπατεῖου

Expr*nc* p*ss* sc**nc*

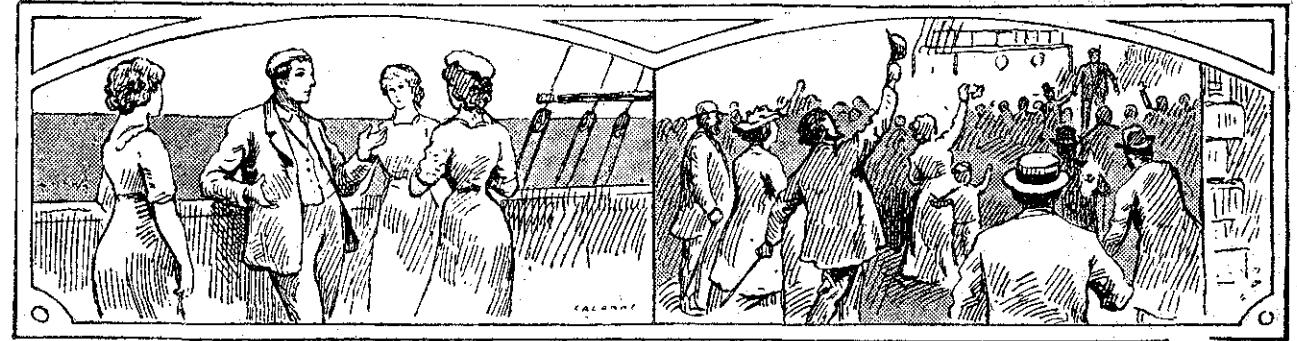
Νὰ γινῶσθῃ τὸ φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Ἰσσεις τοῦ 50οῦ φύλλον

α.) Ἀροτρον, πτύον, δρέπανον, σκαπάνη.-β.) Ὁ Ἰατρὸς (Μαρία, Γρωσσ.)

—γ.) La lettre Z.

Ἄλωση: Αἱ λύσεις—δωροδοκία, ζήτημα, τὸν αὐτοῦ φύλλαδου, —συνοδόνται ἀπκριτῶς ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαπέντε κληροῦ γραμματισμοῦ.

λὺν καιρὸν εἶχε νὰ ἰδῆ τὰ κορίτσια του νὰ διασκεδάζουσι τὸσον.

«— Αὐτὸς ὁ ἔξυπνος Γάλλος μᾶς ἐμάγευσε ὅλους, λέγει καθ' ἑαυτόν, τρίτων τὰ χεῖρα ἀπὸ εὐχαρίστησιν. Χαριτωμένος νέος! Ἐἶνε τὸσον καλὸς ὁμιλητῆς ὅσον καὶ γενναῖος εἰς τὸν κίνδυνον. Ἐἶνε σωτὸς τ' ἐν τ' ἐλεμ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἂν μοῦ ζητοῦσε αὔριον τὴν χεῖρα τῆς Νέλλης, δὲν θὰ ἤμουσι ἱκανὸς νὰ τοῦ τὴν ἀρνήσῃ, ἀφοῦ μάλιστα, ἂν κρῖνω ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν ποῦ ὁμιλεῖ μαζί του, καὶ τῆς Νέλλης τῆς ἀρέσῃ...»

Συνειθισμένος νὰ τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις του μὲ ἠλεκτρικὴν ταχύτητα, ὁ κ. Χόλκερ ἐπωφελεῖται μίαν στιγμῆς ποῦ εὐρίσκειται μόνος μὲ τὴν σύζυγόν του, διὰ νὰ τὴν ἐρωτήσῃ πῶς τῆς φαίνεται ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ὡς χαμῆρος διὰ τὴν Νέλλη.

Ἡ κυρία Χόλκερ δὲν ἀποκρύπτει, ὅτι ὁ «ὑποψήγιος» αὐτὸς τῆς ἀρέσει περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς νέους, τοὺς ὁποῖους εἶχαν γνωρίσῃ εἰς τὰ «μέγαρα» τῶν πέντε ἡπείρων τῆς γῆς.

γνωρίζω, τὸσον τὸν ἐκτιμῶ περισσότερο. Ἐἶνε πολὺ ἔξυπνος καὶ ξέρει ἀπὸ «ὑποθέσεις» σὰν νὰ ἦταν χρηματιστὴς εἰς ὅλην τὴν ζωὴν. Μὲ τὴν ἔξυπνάδα, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἀφοβίαν ποῦ ἔχει, ἐγὼ θὰ τὸν ἔκαμνα χρηματιστὴ σ' ἕνα μῆνα καὶ συντάξιρο σ' ἕνα ἔτος.

Ὁ κ. Χόλκερ τρέχει πλέον ἀκράτητος. Ὅταν σχεδιάσῃ «ὑποθέσεις», τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶνε ἱκανὸν νὰ τὸν σταματήσῃ...

Ὅσον διὰ τὸν Μωρίς Ζιλλάρ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ἂν καὶ ἀνύποπτος τῶν ὠραίων σχεδίων τοῦ κ. Χόλκερ, ὑφίστατο καὶ αὐτὸς τὸ γόητρον τῆς ὠραίας ἐκεῖνης μίς, τὴν ὅποιαν ἡ τύχη τῷ ἔδωκεν ὡς συνταξιδιωτῆτα. Καὶ τὴν ὥραν ποῦ ἀπεσύρθη εἰς τὴν καμπίνα του διὰ νὰναπαυθῆ, ὁμολόγησε καθ' ἑαυτόν ὅτι ἡ νεαρὰ Ἀμερικανὴ ἦτο κρῖμα, μεγάλον μάλιστα κρῖμα, νὰ εἶνε κόρη τοῦ σερ Ουίλλιαμ Χόλκερ, ἐνὸς τ' ἐν τ' ἐλεμ. ἐκατομμυριούχου...

«— Ποτέ, ποτέ, ἐσυλλογίσθη στενάζων, ἐγὼ ὁ πτωχὸς δὲν θὰ ἐτολμοῦσα νὰ ἐνειροπολήσω γάμο μὲ τέτοιο κρῖ-

Ζήτω ὁ ἄξιος ντέτεκτιβ!.. Ζήτω αὐτὸς ποῦ ἐνίκησε τοὺς Ἀνικητῶν!..

— Χίλια φράγκα τὴ βραδιά γιὰ δέκα λεπτά ἐμφανίσεως! τοῦ ἐσφύριζεν εἰς τὸ αὐτὸ ἕνας χονδρὸς ἀνθρώπος, τείνων τὸ ἐπισκεπτήριόν του, τὸ ὅποιον ἔγραφε: «Μπάμφορλ, διευθυντῆς τοῦ θεάτρου Ἄμπιρ.»

— Ἐγὼ σᾶς δίδω δύο χιλιάδες! ὑπερθεματίζει ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ θεάτρου «Ἀλάμπρα».

— Γράφατε ὅτι ποσὸν θέλετε σεῖς σ' αὐτὸ τὸ ἀνοικτὸ τσέκ! τοῦ φωνάζει ἕνας ρεπόρτερ. Θέλω ἀπὸ σᾶς μίαν συνέντευξιν, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴν τὰ πῆτε καὶ 'ς ἄλλους πρὶν περάσῃ μίαν ὥρα! Δεχθῆτε, κύριε Ζιλλάρ, δεχθῆτε! Εἶμαι τῶν «Ἡμερησίων Νέων». Ἡ φωτογραφία σας θὰ μπῆ στὴν πρώτην σελίδα.

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, περικυκλωμένος, παραχαλισμένος, συγκεντρωμένος, δὲν εἰζεύρει πῶς νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιδρομὴν. Ἐσπρωγνε ἀπὸ ἔδω, ἔδιδε μίαν πληροφορίαν ἀπὸ ἐκεῖ, ἐπετοῦσεν ἕνα ἀριθμὸν πάρα πέρα.

— Πόσα ἐκατομμύρια ἀξίζει ἡ συλ-

Ίδε τον Όδηγον του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη- του, Κερ. Β'

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Χαρισμένο στο φίλο μου τον Σωτήρη.

Ήμου μικρό παιδάκι τότε.

Εάν άνοιξιάντικο δειλίνο, κατέβηκα κάτω στην άκρογιαλιά, εκάθησα σε μία πέτρα και άρχισα να χαζεύω, κυττώντας μ' άνοικτό στόμα τους γλάρους που πετούσαν.

Τόν ρειβαισμό μου αυτόν ένας γλάρος τόν διέκοψε.

Επέταξε υπερήφανα εμπρός μου και έκοψε με χαρά.

Μπα! είπα εγώ, έτσι αϊ;

Και τού έρριξα μία πέτρα.

Μου καλάρωσε αυτό τ' παιχνίδι και, άφ' ού έσομμάτιας ένα σωρό πέτρες, άρχισα να πετροβολώ κάθε γλάρο που μ' έπλησίαζε.

Εν τώ μεταξύ κ' ένα μικρό πουλάκι επέταξε κοντά μου. Ήταν νεοφερμένο χελιδόνι, Ζαλισμένος εγώ από την μαγία, που δέν πεύχαινα τους γλάρους, προσεπάθησα να τ' χτυπήσω. Άλλά μου έφυγε. Ύστερα από λίγο, νάτο πάλι περνώ άπ' εμπρός μου.

Δέν μου φεύγεις τώρα, έσκέφθηκα και τ' έπεροβόλησα. Άλλοίμονον! Τι έκανα!... Τ' χελιδόνι έταλαγτεύθηκε, έτίναζε άπελπιστικά της φτερούγες του κ' έπεσε στη θάλασσα... Τι έκανα! Τ' σκότωσα...

Εφρίξα δόλοχλοσα, έπάγωσε τ' αιμά μου, έκιτρίνισα... Μιά φωνή από μέσα, μία τύψις, μου έσχιζε την καρδιά. Άλλά και μία άλλη άκουγα απέξω:

Κύττα, μικρέ, ένα πουλάκι έπεσε μέσα στη θάλασσα. Τ' καίμενο! Κουράσθηκε, φαίνεται, νά πετῶ...

Ήταν ένας κύριος, περαστικός.

Εγώ θορυβήθηκα περισσότερο. Ενόμισα ότι τ' «έγκλημά» μου φανερώθηκε και, καθώς ήμου με τ' απούσια, έμπήκα μέσα στη θάλασσα. Ματαίως εφώναζε ο κύριος, που μου είχε άποτεινει τόν λόγο. Δέν τόν άκουα. Ήθελα νά σώσω τ' χελιδόνι. Ήρθα ως τ' γόνατα στο νερό, τ' όποιον άρχισα νά βαθαίνω. Τρία βήματα μακριά μου, τ' χελιδόνι άποσταμένο έμάχετο με την θάλασσα. Άπλῶσα τ' χέρι γιά νά τ' πιάσω, άλλα δέν τ' κατώρθωσα... Έτερωθήκα όσω ήμπορούσα. Έπροχώρησα άκόμα ένα βήμα.

Επιτέλους—τι στιγμή! τι συγκίνησης!— τ' έπιασα... Ζούσε, άνέπνευε, ήταν ζεστό. Εκύτταξα νά εθώ' αίματα, άλλα δέν εθώρηκα. Ανέπνευσα, Μονάχα τ' είχα ζυλίσει.

Έτρεξα στο σπίτι, κρατώντας τ' χελιδόνι στο χέρι. Τ' έβαλα σ' ένα κλουβί και τού έδωσα νεράκι και φαγι.

Την άλλη μέρα, όταν έγύρησα από τ' σχολείο, έπήγα νά τ' δω πώς είνε. Τ' έβγαλα από τ' κλουβί και τ' εκράτησα στην παλάμη. Άλλά έξαφρα άκούεται ένα δυνατό φρερ... Τ' χελιδόνι επέταξε. Μαζί μ' αυτό όμως επέταξαν και αϊ τύψις, που έννοιωθα μέσα μου νά με βασανίζουν...

Συλαβωμένος Έλλη.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

(Στην άγαπητή Αθήνη)

Τοίξουν τ' άξια κ' ή φρονιά σπίνθες μικρές πεταίε; Ένα κορίτσι μ' άνοικτό βιβλίο, μελετάει.

Άπλα κοιμάται ήνοχα κουλουρισμέν' ή γάτα κ' ένθυμιόμια δλόγορα, κ' από χαρά γεμάτα.

Μικρά έργονάκια κάθονται με τάξιν άοννήθη, και περιμένουν τ' ηγαλιά, νά πη τ' παραμυθί.

Μεγάλη Έλλάς

ΣΤΟΝ ΟΙ

I

Χρόνια που χάραξαν χουσα, μ' έλπίδες μ' όνειρα γλυκά την παιδική μου νεότη, φεύγουν με χειμώνα οση, με γοργοφύραση δομή, με την χαρά την πρώτη!

II

Περνούνε, φρνώνουν μακρινά τ' παιδικά μας χρόνια, διαβαίνουν, οβίνουν, παγερά σης λήθης τ' νερά, και μ' ως γελεί εθωνικά ή έλπίς, πώς δέν' αιώνα' μ' ή νεότη γρήγορα περνώ και κάθε μας χαρά...

Δάτρις τής Αρχαιότητας

ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ

Τύχη, σκληρά, κακή, άδικη, θεοτρολλή θεά. Σε πιστεύω. Όλοι πιστεύουν στην ύπαρξί Σου. Και εκείνοι που διακηρύσσονται, ότι είνε δημιουργοί «της τύχης» τών και αυτοί Σε πιστεύουν, άλλ' είνε άχάριστοι και φαντασμένοι.

Εκείνοι πάλι που ισχυρίζονται, ότι είσαι «λέξις κενή», δέν Σε άρνούνται, Σου δίδουν μόνον άλλο όνομα. Δι' αυτούς είσαι «Σύμπτωση».

Τύχη, είνε μία ανάγκη διά τόν άνθρωπον νά Σε πιστεύη όψ' οιοδήποτε όνομα, διότι άλλως θά καταντούσε νά πιστεύση ένα άδικο Περωμένον. Κανείς δέν άμφιβάλλει, Τύχη, ότι ύπάρχει. Αν οι έννοηθέντες ύπό Σου Σε άρνούνται, θέλουν νά τούς θαυμάζουν ότι με κόπον, τάχα, απέκτησαν, ότι ή ιδιοτροπία Σου τούς παρεχώρησε. Σε μισούν όλοι όσους κατάρχεις, άλλα οι δειλοί περιορίζονται νά σε καταγράφονται σγα. Οι φαντασμένοι θέτουν σκοπόν τους νά Σε νικήουν. Οι πραγματικώς όμως γενναίοι και λογικοί, γνωρίζουν ότι ή νίκη στην ιδιοτροπία Σου κείτα κ' αυτήν, άδιαφοροῦν νά σκορπάς τ' άδρα σου άλλω, άν τούς κατατρέφης, άγωνίζονται, παλαίου, μόνον και μόνον

διά νά μην ύποκύψουν άνευ πάλης. Αυτοί είνε οι ήρωες.

Τύχη, καθένας θά είχε την παντοδυναμία Σου, άν είχε και την Άθανασία Σου. Ζήτημα χρόνου είνε τ' όπ' αν. Τύχη, θά παλαίσω!

Έλληνική Αίγλη

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΟΜΙΣΤΗΣ

Με τ' όσάκο περασμένο εις τόν όμο και με βήμα γρήγορο, πηγαίνω ο γραμματοκομιστής από σπίτι σε σπίτι. Κτυπά βιαστικά την πόρτα και ρίχνει άμέριμνος τ' γράμμα στο γραμματοκιβώτιο, χωρίς νά σκέπτεται ότι πιθανόν τ' γράμμα αυτό θά φέρη τ' μεγαλειτέρα λύτη ή τ' μεγαλειτέρα χαρά.....

Τι δέν περιέχει ο σάκος αυτός..... Τόν θάνατο, την καταστροφή, τ' ή λύτη, τ' χαρά, τ' ευτυχία.....

Ή γρηούλα που έπερίμενε με τ' άδ' κρυφα σ' ά μάτια τ' γράμμα του άγαπημένου της παιδιού, που είνε σ' ά ξένα και σπουδάσει, γελεί τώρα από τ' χαρά της που έλαβε γράμμα του και έμαθε πώς είνε καλά' ενώ παρακάτω ή γυναίκα που έπερίμενε τόν έρχομό του άνδρός της, τ' ου φαρά, κλαίει και όδύρεται τώρα που έμαθε τ' ά θλιβερά νέα.

Και ο γραμματοκομιστής εξακολουθεί τ' όδρομο του άμέριμνος, σκορπίζων τ' χαρά και τ' ή λύτη, την ευτυχία και τ' ή άπελπισία.....

Αν έγνώριζε τι περιέχει ο σάκος του, δέν θά ήδύνατο ποτέ νά τόν σηκώσει...

Ήρωος τού 1913.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ

Ο μικρός Γιαννάκης είχε μέσα σ' ένα γυάλινο βάζο δυό ώραια κόκκινα ψάρια. Ένα πρού τ' χειμώνας, έσυλλογίσθη: «Έξω χιονίζει τ' ψαράκια μου βέβαια που θά κρυώσουν. Αν τούς έρριχα λίγο ζεστό νερό, θά έξοσταίνοντο.»

Τ' είνε και σ' έ λίγο τ' έκαμε. Αμέσως τ' ψάρια άρχισαν νά κολυμβούν π' ό γλήγορα, π' ό ζωηρά.

«Νά, νά, έσυλλογίσθη ο Γιαννάκης: αυτό τούς κάνει καλό σ' ά νεύρα.»

Άλλά σ' έ λίγο τ' ψάρια έπασαν νά κολυμβούν. Δέν κινούνταν πλέον καθόλου. Και νά, τ' ένα κατόπιν τ' άλλου, άνεβαίνουν στην επιφάνεια τ' νερού με τ' ηκούλια π' ός τ' επάνω.

Τ' ά κακόμοιρα τ' ψάρια είχαν βράση!

(Ίδέ τ' ό Διαιβόλ' των Αθηνών.)

Από τ' ό προσεχούς φύλλου τής 5ης Δεκεμβρίου: Αρχίζει ο «ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΛΙΑΝΥ» και τ' ό Δεύτερον Μέρος τής «ΚΑΣΣΕΤΙΝΑΣ». Μεταρρυθμίζεται ή ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ. Καταργούνται τ' ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΓΑ. Μένουν οι ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ κτλ. κτλ. κτλ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 15ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΤΑΘΩΜΑΤΟΣ

[Ίδε Διάπλ' τού 1914, σελ. 337]

Εν πρώτοις εύχαριστώ θερμά; όλους όσους έξοστάθωσαν και κατά τ' ότος τούτο και συνέτέλεσαν όστε νά έλαττωθ' οι μεγάλοι ζημιαί, τ' άς όποιος έπέφερον οι πόλεμοι και οι άποκαταστάσεις, οι λαβόντες μέρος εις τόν παρόντα Διαγωνισμόν, είνε, εν συγκρίσει με άλλων έτών όλγοι. Άλλ' εις τέτοιαις δυσκόλοις περιστάσει, δέν ήμπορώ νά έχω παράπονον. Οι άγαπητή μου φίλοι έκαμαν ό,τι ήμπορεσαν. Έλαττωθ' ό,τι με άκόμη μεγαλειτερον ζήλον θά έξοστάθωσαν κατά τ' 1916, διά να καταληφθ' οι πλέον όλα τ' ά κενά και νά ειμπαροῦν νά προσθέσω εις τόν νέον τόπον άριστά; άκόμη σελίδα; τερπνής και όφελιμου βλας, διά τ' εκδόσεως; δωδεκασελίδων φυλλαδίων.

Εις τ' ά κατωτέρω δημοσιευόμενα αποτελέσματα, οι αριθμοί τών όποιων προηγείται Σ, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα ύπό τ' ό διαγωνιζόμενου εις Σύνδρομητάς; οι δ' αριθμοί τών όποιων προηγείται Α, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα εις Άγοραστάς.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Κερυνραϊκή Άθρα, Σ 52+Α 2549=2601 (Κορυφαία τών Μονάδων).

Όμας Γαλανής Έλληνοπούλας και Καρδίας Παλιολόγου, Σ 1144 (Κορυφαία τών Ομάδων).

Άργυρος Φύλαξ, Α 1290.—Πρόμαχος τής Έπαλλάτου, Σ 122+Α 909=1031.—Σύλλογος «Κρήτη», Α 953.—Σύλλογος «Ένωσις», Σ 533+Α 303=836.—Σύλλογος «Έλληνόπαις», Α 783.—Λευθεοιά στους Σκλάβους, Α 763.—Γενναίους Στρατηλάτης, Σ 52+Α 688=740.—Φιλόπατρις Μακεδών, Α 734.—Ναυτάκι τής Αθηνών, Σ 65+Α 613=678.—Γέρος τ' ό Μορφα, Α 658.—Πειρακτιών, Σ 234+Α 364=598.—Ή Φιλομαθής, Α 596.—Ο Νικητής, Σ 130+Α 453=583.—Νηρις τ' ό Πηρειώ, Σ 130+Α 403=533.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Σύλλογος «Έλευθερία», Σ 325+Α 167=492.—Φιλία τής Έλλάς, Σ 26+Α 395=421.—Μαρία Ανδρέου Καζακοπούλου, Α 392.—Μικρός Ζωγράφος, Α 302.—Έλπιδοφόρος Κωνσταντίνος, Α 52+Α 243=295.—Ν. Άγωνόπουλος, Σ 91+Α 195=286.—Αυτόνομος Ήαιρος, Σ 261.—Έλληνικόν Ίδεώδες, Α 242.—Μέλλον Θραμβενής, Α 240.—Νικόλαος Χρ. Βάγλας, Α 235.—Έλλάς τ' ό Κωνσταντίνου, Α 231.—Βασίλις τ' ό Βοσπόρου, Σ 13+Α 214=227.—Τέλλος Άγρος, Σ 208.—Δαρνοσεφής Όλυμπιονίκης, Σ 104+Α 92=196.—Έκποθητής τ' ό Μαιζανίου, Α 195.—Όνειροπόλος τής Δόξης, Σ 52+Α 140=192.—Βροβαρομάχος Έλλάς, Σ 78+Α 113=191.—Μελαχρόνιο Διαβόλακι, Α 179.—Κάστορον Καλαμών, Σ 104+Α 73=177.—Απόλλων, Σ 52+Α 125=177.—Κυματίονσα Κωνσταντίνος, Α 174.—Αλέτρις Β. Σεραφίδης, Σ 156.—Απόστολος Β. Παπαδόπουλος, Σ 156.—Ευγενία Ι. Κίτσου, Σ 156.—Ήλεκτρικός Σανθής, Σ 156.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Φραντζής, Α 138.—Έξοδος τ' ό Μεσογύγιον, Α 134.—Καίη Βολλίστρια, Α 126.—Φωνή τής Πατρίδος, Α 125.—Κυριακός Αστήρ, Σ 121.—Αιολική Κιθάρα, Σ 104+Α 5=109.—Δέσπω Π. Ρομπότη, Σ 104.—Διονύσιος Ν. Καρβελάς, Σ 104.—Σπύρος Κατράκης, Σ 104.—Άθηνάϊς, Α 104.—Βασίλειος ό Βουλγαροκόπος, Σ 26+Α 74=100.—Κόσμα τ' ό Ιονίου, Σ 13+Α 86=99.—Έθνηον Όνειρον, Σ 65+Α 24=89.—Γεώργιος Ι. Ηλίας, Α 86.—Θαλασσοπόδι τ' ό Στόλου, Σ 39+Α

42=81.—Σύλλογος «Πατρίς», Σ 39+Α 36=75.—Πόθος τ' ό Κωνσταντίνου, Σ 52+Α 22=74.—Νεαρός Ένταροδής, Α 74.—Ήρωος τ' ό 1913, Α 73.—Όμηρικός Ήρωος, Α 71.—Ένεκίμος Δέον, Α 65.—Πέτρος Ριονόμ, Σ 26+Α 33=59.—Σελήκη, Σ 52.—Γιάννης Άρτεμις, Σ 52.—Μπουνέτα, Σ 52.—Παναγιώτης Σπυρ. Βαδαλούκας, Σ 52.—Κυριακή Έβλεια, Σ 52.—Υπέρο Πατρίδος, Σ 52.—Ήρωος τής Τζουμαγιάς, Σ 52.—Ευμένης Α. Παπαζογλου, Σ 52.—Άγγελική Θ. Μακρή, Σ 52.—Πατήρ Βούλι, Σ 52.—Βράχος τ' ό Ζαΐθου, Σ 52.—Νοσταλγούσα Χιωτοπούλα, Σ 52.—Ιωάν. Ε. Κισσακός, Σ 52.—Γεώργιος Εύστρ. Κουλουρδάκης, Σ 52.—Ήρωος τ' ό Σουλίου, Σ 52.—Ιάσων Κ. Γεωργιάδης, Σ 52.—Δακρυόποσιος Ζωή, Σ 52.—Λεσβατική Φάλαγγς, Σ 52.—Ρεβέκκα Τακγαρίδου Σ 52.—Έλίσα και Μαρία Π. Νικολετοπούλου, Σ 52.—Ποιμής τ' ό Ολύμπου, Σ 52.—Μαρία Ν. Δράκου, Σ 52.—Μέλλουσα «Ήρωίς», Σ 52.—Ήλιοβασιλέμα, Σ 52.—Έλληνική Αίγλη, Σ 52.—Κατίνα Ι. Παρρακενά, Σ 52.—Δέσπω Μακρίδου, Σ 52.—Ψαροπούλα, Σ 52.—Ιωάν. Σ. Χαλαμής, Σ 52.—Άλιξ. Κ. Σεϊπιάς, Σ 52.—Ναυτοπούλο Κεραλληνας, Α 52.—Ροδοδάκτυλος Ήώς, Α 52.—Δοξαριμός Έλληνισμός, Σ 13+Α 36=49.—Φανακική Έλληνοπούλα, Α 45.—Έλευθερωθείσα Ήαιρος, Α 43.—Παπάκι, Α 43.—Ναυτάκι τής Ίου, Α 40.—Κερυνραϊκός Διάβολος, Α 36.—Μαντίνα Π. Πιπταριανοπούλου, Α 31.—Έλλησποντος, Α 28.—Αντιγόνη Ν. Παπακωίνου, Σ 26.—Έλευθερος Σουλιάδης, Σ 26.—Έλευθεροκλής, Α 26.—Έλληνικόν Μεγαλειον, Α 20.—Ρωβόρος, Α 16.—Πετρογιούσσα Δόξα, Α 14.—Εθνοπαίσιος Πόλεμος, Σ 13.—Ανθιμωμένη Άμυγδαλιά, Σ 13.—Θησεύς Θ. Πάγκαλος, Σ 13.—Ευάγγελος Ι. Παπακωίνου, Σ 9.—Κίερον. Γ. Κοτοπούλης, Α 9.—Ρέμμα τ' ό Έλλησπόντου, Α 9.

ΟΙ ΜΗ ΦΡΟΝΤΙΖΑΝΤΕΣ ΝΑ ΕΞΟΦΛΗΣΟΥΝ: Εγκρίτως τ' ό σχετικώς; προ; τόν παρόντα Διαγωνισμόν πρακτορικούς των λογαριασμούς, δέν συμπεριελήφθησαν εις τ' Αποτέλεσματα, συμπότως; προς τ' όρος τ' ό Διαγωνισμού Ξεσταθώματος. Παρέχεται όμως εις αυτούς προθεσμία μέχρι τέλους Ίανουαρίου 1916. Και όσοι μ' εν έξοφλήσουν έως τότε, θά συμπεριληφθ' εις τ' Αποτέλεσματα τών Αποτελεσμάτων τ' ό 15ου Διαγωνισμού Ξεσταθώματος, τ' όποιον θά δημοσιευθ' εις εν των φύλλων τ' ό Φεβρουαρίου. Όσοι δ' ή καυστεροῦν και μετά τ' άνω προθεσμίαν, θά συμπεριληφθ' άμελλίτως εις τόν «ΜΑΥΡΟΝ ΠΙΝΑΚΑ τών καταχρεωθέντων την έμπεσοσύνην τής Διαπλάσεως», ο όποιος θά δημοσιευθ' εις τ' ό ίδιον φύλλον.—Επίσης και οι καθυστεροῦντες παλιότερων έτών πρακτορικούς λογαριασμούς, εν δέν πληρώσουν μέχρι τέλους Ίανουαρίου, θά ύποστοῦν τ' ό ίδιαν τιμωρίαν. Διότι τ' ά καθυστεροῦν χρημάτα τής Διαπλάσεως; εις τ' ούτότους καιρούς, εις τοιούταις δυσχερείαις, είνε πραγματικώς άσυμειθήτ' άξιολογητά.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ όπασταλούν τ' ά βιβλία τ' ό βραβείου του, εν δέν όρίση και ζητήση αυτά ο ίδιος ο βραβευόμενος, έλέγων κατά τ' ός όρος; τής προκηρξυσεως εκ τών δημοσιευόμενων εις τ' ό 33ον και 48ον φυλλαδίων (σελ. 268 και 388) Τιμοκαταλόγων Διπλάσεως; και Βεβλιοθήκης και ύπολογίζων αυτά με τ' άς εκεί αναγραφόμενας τιμάς; και όχι με τ' άς τιμάς τ' ό προνομού.

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ τών Βραβευμένων (όλων τών λαβόντων Α' και Β' τάξεως; Βραβείων), είνε δεκταί μέχρι τέλους Ίουλίου 1916. θά δημοσιευονται δ' έφ' όσον λαμβάνονται, χωριστά; και όχι εν συμπλέγματι όπως άλλοτε. Όσοι είχαν στείλη άλλοτε φωτογραφίαν των και έδημοσιευθ'

πρέπει νά στείλουν νέαν, ή άλλο αντίστοιχόν τής ίδιας.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ δικαιοῦνται νάντιπροσωπευθ' εις τ' ό Ξεσταθώμα διά μ' άς μόνον έκαστός; φωτογραφίας; εις τ' ό μόνον τ' ό Προέδρου; εις τ' άν' αυτόν, ενό; μέλου του Συμβουλίου, εις τ' όλο του Συμβουλίου εν συμπλέγματι.

ΕΥΣΗΜΑ άπενεμήθησαν εις έκαστον τών διαγωνισθέντων ανάλογως τών διατεθέντων ύπ' αυτού φύλλων, ήτοι εν [B] διά κάθε 25 φύλλα. Τ' ά εύσημα τών Συλλόγων διανεμήθησαν εξ ίσου εις; τ' ά μέλη τών Συμβουλίων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», Άθήναι, 38 όδος Έθουπίδου, την 24ην Νοεμβρίου 1915

ΚΡΥΨΑΤΕ ΤΗΝ ΟΡΕΞΙΝ ΣΑΣ!

Σήμερον δέν έχω πλέον τόπον δι' άλληλογραφίαν. Όπως δ' ει; θά ατά τ' ά τελευταία φύλλα τ' ό τόμου, όπου έπρεπε νά δημοσιευθ' όν πολλά. Άλλά καθύστε τ' ός όρειν σ' άς διά τ' ά επόμενα. Έκει θά έχωμεν τόπον. Έλπίζω δ' ει; ότι ή άλληλογραφία μ' ή είνε εις τ' άς ποτε ζωηρά και περιμένο τ' ά πρώτα σας γράμματα διά τ' ό νέον μας έτος.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1915

Όσοι σκοπεύουν νά διατηρήσουν και κατά τ' ό έρχομενον έτος τ' ό ίδιον ψευδώνυμον που είχαν ως τώρα, πρέπει νά τ' άνανέωσουν μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου τ' ό βραδύτερον. Πέσαν τής προθεσμίας τούτης; τ' ά μη άνακαιθέντα ψευδώνυμα τ' ό 1915, τών όποιων σήμερον, ως γνωστόν; λήγει ή ισχύς, δέν άνήκουν εις τ' ός κατότους; των, άλλα είνε εις τ' ό διάθεσιν τ' ό πρώτου ζητούντος.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1915

Σήμερον τελευτών και τ' ά Εύσημα τ' ό 1915. Κατά τόν Όδηγον, όσοι έπιθυμούν νά διαγωνισθ' οι διά τ' ά Εύσημα, πρέπει νά μου στείλουν, μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου τ' ό βραδύτερον, λεπτομερή Σημειώσεων όλων τών Εύσημων που έπήραν κατά τ' ό διάστημα τ' ό έτους; ήτοι από 1ης Δεκεμβρίου 1914 μέχρι σήμερον. Όποιοι δέν μου στείλη τοιαύτην Σημείωσιν, δέν θάναφερθ' εις τ' Αποτέλεσματα. Ή σημείωσις; πρέπει νά είνε γραμμένη καθαρά εις χωριστόν φύλλον χαρτον, νάνάφερη λεπτομερώς έκάστην άπονομήν Εύσημων (είδος και άρ όμων Διαγωνισμού, ψευδώνυμον διαγωνιζόμενου, αριθμόν Εύσημων, αριθμόν φυλλαδίων κτλ.) και νά έχη εις τ' ό τέλος τ' ό όλικόν άθροισμα τών Εύσημων.

Θά με διεκκωλύουν πολύ εις τ' ό εξέλεξι των Σημειώσεων; και τ' ά άπονομήν τών Βραβείων, όσοι θά έχωμεν τ' ά κλωσύνην νά μου στείλουν χωριστά και Γενικήν Στατιστικήν τών Εύσημων τ' ό 1915.

Νά και ή Βαλκανική Συμμαχία, που έδαλε τ' ά ντροπή κατά μέρος; και μου γράφει ύστερ' από τόσους όμους! Μου ύπόσχεται όμως, ότι τώρα θά με άποζημιώσει και θά μου γράφη πάλιν συχνά. Και προσθέτει: «Έβρε το, Διαπλάσις μου; μπορεί τ' ά μαθήματα, ή άσχολίες, ή τεμπέλτα άκόμη, νά με κάνουν νά παύω γιά λίγο πάντοτε τ' άν άλληλογραφία μου. Δέν θά με κινή όμως τίποτα νά παύσω νά σάγαπώ». Ούτε μένα.

Ρωβόρος, σου εύχομαι περιστικά. Οι γεωργοί και οι ποιμένες, που είνε οι καλλίτεροι μεταωρολόγοι, βραβιώνουν ότι εις τ' ό έξς θά έχωμεν χειμώνα γλυκόν.

Διά τόν Ίδιον τής Σεμέλης ή Έλληνική Αίγλη μου στέλνει μίαν πολύ έντενη άπάντησιν. Έλλείψει χάρου, περιτορίμου εις τ' ό συμπεριμά τής: «Τ' ά κορίτσια, λέγει, είνε έπιμελεστερα από τ' ά γόρρα, αγαθότερα, προικισμένα με περισ-

σοτέραν επιμονήν, ευγενέστερα αισθήματα και ισχυρότερον κρίσιν. Καί έν άλλο άκόμη: Τάγο-ρια συγκρότησα είνε άχάριστα, ένώ τα κορίτσια πολύ σπανίως ξεχνούν τί ύφείλουν».

Όμοιως επιστολάς μου έστειλαν αύτην τήν εβδομάδα και οι έξής: "Ηρώς του 1913, Ένετικός Λέων, Πειρακατήριον, Έλλάς του Κωνσταντίνου, Άθηνάϊς, Βαύλειος ο Βουλγαροκτόνος (ό όποιος; είνε 15 έτη τώρα συνδρομητής μου! τον ένέγραψαν όσον ήτο 2-3 έτών παιδάκι.) Φάων, Όμηριάς, Βόρειον Σέλιος, Γενναίωφνος Στρατηλάτης και Γή των Φαιάκων.—Τους εύχαριστώ όλους, έξετέλεσα τάς παραγγέλιας των και περιμένο να μου ξαναγράψουν.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αύτην τήν εβδομάδα έλαβα τά έξής: «Πρός άπολογία».—«Άδελφίστη».—«Τό μυαλό των άγοριών».—«Χιονιάτικα Παγγινίδια».—«Άπό τό Δελφικό μου».—«Αί τρείς πεταλούδαι».—«Αφασίωσις του ήπύτου Δ' Ασσάς».—«Ευτραπέλιον».—«Φθινόπωρον».—«Τά βήματα τής πλάκας».—«Εύφωής σιδηροογός».—«Τό πουλάκι».—«Η διήγησις τής γάτας».—«Ο Μέγας Φρειδερίκος; ο Β' και ο μουσικός».—«Ανέκδοτον» του Φραγκίσκου.—«Η διανομή».—«Τό χιόνι».—«Τό κάρυον».—Παιδικά Πινύματα, Παίγνια και άλλα μικρά διάφορα διαφόρων.

Η Σελίς Συνεργασίας του προσεχούς ύάπο-τελεσθή από τάξιοδημοσίαια έν των άνωτέρω, και έν δέν άρκέσουν, θά συμπληρωθή με μερικά παλαιά.

ΕΙΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Εύχη τής Μάννας, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάντα-λάξουν: ή Έλλάς του Κωνσταντίνου (0) με Μεσοημιακήν Άκτήν, Υπερασπιστήν τής Έλευθερίας, Στενημαχιωτάκι, Αγοριοβιολέταν —ή Ηρώϊς τής Διέγης (0) με Έξοριστον Άσθίδα.—τό Γά την Πατρίδα (0) με Ό-νειρά π' Αλήθευσαν, Στενημαχιωτάκι, Ρο-δοδάριον, Ροβύρον.

Η Διάπλασις άσπάξεται τούς φίλους της, Κόμα του Βοσπόρου (έστελε.) Μεσοη-μιακήν Άκτήν (έλήφθη) μήν άνησυχή; ευχαρι-στού και διά τό νέον ξεσπάθωμα.) Κονιστ Ν. Π. ψευδώνυμον μόνον οί συνδρομηταί δικαιοδνται, να παίρνουν.) Μαντινεία (μαζί με τον κατάλογον των ψευδωνύμων, στείλε και τήν άραχμήν, κ' έγώ θά σου έγρίνω έν έξ αύτών.) Αδύτονον Ηπειρον (ναί, σό έτυχες Β' Βρζβέτιου εις τον 150ον Διαγωνισμόν) κατά λάθος έτυπόθη «Η-πειρώτης;») Στενημαχιωτάκι (ιδιαιτέρως δέν απαντώ; ώστε μη στέλλης γραμματόσημα δι' απαντήσεις; έπίσης δέν δίδω όνόματι και διευ-θύνσεις; συνδρομητών.) Θεϊκόν Θαλασσόλυκον (πόσα ταξείδια! περιμένο τώρα από τό Βουένος Δύρες;) Θησοά (Διαγωνισμός; πρός σύνθεσιν Ασκήσεων έπικρησθή εις τό Άθον φύλλον Συλλογήν έχεις καιρόν να στείλης μέχρι 15 Δεκεμβρίου) Δύραν του Αρίονος (εύχαριστώ διά τό ξεσπάθωμα) Προβιαγον τής Έπιτα-λόφου (έλαβα, εύχαριστώ, έστειλα; ναί, αντί του άνάπτω» έτέθη κατά λάθος «σδύω») Φαληρικόν Άκτήν, Μενεξεδένιο Μπουνετάκι κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά τήν 24ην Νοεμβρίου, ύάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Τέλος του 150ου Διαγωνισμού Λύσεων Αύγούστου—Νοεμβρίου.

639. Δεξιόγραφος. Έντομο άπ' τά βλαβερά, Κόντα πήγε σέ νησί, Κ' είδα μ' έκπληξι πολλή, του Άργου; κάποιου βασι) ή ή Νά προσάλλη ξαφνικά.

640. Συλλαβόγραφος. Κάτι τι πού άνάθει Κόλλησα σέ γράμμα Κ' ένα βασιλέα. Είδα έν τώ άμα, Με άνθρώπου μούση Άλλά και... γαϊδούρι.

641. Στοιχειόγραφος. Σ ένα ποτόν ποίυ κοινόν, Όμέγα εάν προσθέσης, Ένα σημεϊον μαντικόν Εύδύς θαποτελέσης.

642. Αναγραμματιόμος. Έστάλη ύπό του Άρχαίου Φύλακος Τής Ρωσσίας ποταμόν Έάν άναγραμματίσης, Εύτυχή και μακρινόν, Αύτά μου, θά τον ποθήσης.

643. Αστή. Νάντικατασταθούν οι άστε-ρίσκοι διά γράμματων ου-τως; ώστε και καθέτως και όριζοντίως και διαγωνίως νάνωρίσκωνται; χόραι τής Έλλάδος.

644. Έπιγραφή. Ο Μ Ο Ν Ι Σ Η Ε Υ Ο Θ Ι

645.—649. Μαγικόν γράμμα. Τή ανταλλαγή ένός γράμματος έκάστης των κάτωθι λέξεων, δι' ένός άλλου, πάντοτε του αύ-τού, να σχηματίσθουν, άνευ άναγραμματισμού, άλλαι τόσαι λέξεις.

650. Ακροστιχίς μετά Φωνηεντόλιπου. Τα μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν φωνηεντόλιπον γωμικόν του τύπου:

651. Φωνηεντόλιπον. 1, Άρχία; δυστυχής βασιλίσα. 2, Τροφή από γάλα. 3, Δακτύλος. 4, Νήσος του Αίγαίου. 5, Άγγεϊόν πήλινον. 6, Άρχαϊον πλοϊόν. 7, Μέρος του κόλπου. 8, Πόλις τής Ιταλίας. 9, Έπίθετον του μη αίθριου ουρανού.

652. Γρίφος. λείπ λείπ Ηρα οθ Ηώ; X

653. Γρίφος. λείπ λείπ Ηρα οθ Ηώ; X

Τέλος του 152ου Διαγωνισμού Λύσεων. Από του προσεχούς άρχίζει δ νέος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εύχαριστών ύερόματα τούς ευγενείς ψηφοφό-ρους, οίτινες κατά τήν τελευταίαν ψηφοφό-ρίαν μέτμησαν διά 44 ψήφων, χωρίς να εκθέ-σω ύποψηφιότητα, ζητώ από όλους μίαν ψήφον συμπάθειας.—Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος

Δύο είνε οι μεγάλοι μας θαιυλεϊς, οι ένδοξοι: Δ Βουλγαροκτόνος; ο Βασίλειος και ο Κωνσταντίνος. Ψηφίζοντες τό άθάνατον όνο-μα του πρώτου, δαινύετε τήν λατρίαν σας διά τον δεύτερον.

Η Ρόδος και όλα τά ταλαιπωρημένα Δωδε-κάνησα θά σέ ύποστηρίξουν, Βασίλειε Βουλγαροκτόνε. Όμοια Ρόδος, Κερκόδος Έρμη.

Εκλογείς!! Ψηφίζοντες τά όντως ώραϊότερα ψευδώνυμα, μη ΔΗΣΜΟΝΗΤΕ τό ΙΝ-ΔΑΔΑΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, όπερ είνε αυτό τόυτο τό άστυ των όνειρων, ή πολυπόθη-τος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ!!!

Ποιός δέν θάναγράψη πρώτο; τό ψηφοδέλιτό του, ένα ύπέροχον ψευδώνυμον σαν τό:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΡΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ!! Πιστεύω πως όλα τά Έλληνόπουλα θά τό ψηφίσουν πέρα και πέρα, διότι κάθε ψήφος τωτ αντιπροσωπεύει και ένα ύπερασπιστήν τής γλυ-κειάς μας μητέρας Έλλάδος!!

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Υποψήφιος Δημοψηφίσματος του 1915

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ όσων αι λύσεις, άδιακρίτως φυλλαδίου έλήφθησαν από 18-24 Νοεμβρίου

- ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Τσουαννάκου, Εμ. Θ. Κασ-σαβέτης Σμυρναιϊκό Διαβολάκι, Σιφάτης, Ίω. Α. Πελεκάνος, Άσπασιά, Α. Ψυλαρινού, Δημ. Π. Μαικής Κονστ. Β. Καραβέλλος, Πάνος Χ. Μετ-τάνης, Μακωμένο Ήλιοβασιλεμα, Πόθος του Κωνσταντίνου. ΑΙΓΙΟΥ: Π. Βασιλειάδης. ΑΙΑΨΦΟΥ: Σταμ. Α. Καπελασής, Ίω. Α. Άλεξίου, Αθ. Ν. Άθανασιάδης, Σταμ. Έδστ. Πακασταμάτης. ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γ' Λαμανάς. ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χ. Λάσος. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νικ. Α. Βακολίδης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Θεοδ. Σ. Παντελής, Σοφός του Μέλλοντος. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρία Α. Ζακυνθινού. ΚΟΖΑΝΗΣ: Έλένη Μαριτίδου. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ίω. Β. Χηρόπουλος. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Π. Κ. Άστεριάδης. ΟΑΗΣΣΟΥ: Ηρώς των Βαλκανίων. ΠΑΤΡΩΝ: Άνθε. Α. Ηλιοπούλος. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μαρία Σταυριανοπούλου, Βασ. Κ. Μουραφέτης Ι. Μιχαλάκος. ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Πατάκι. ΣΥΡΟΥ Στ. Ι. Κολοκούρης. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ι. Β. Γεωργαντόπουλος Άθιγ-γανίς, Μικρά Σανθομαλλούσα, Χ. Κ. Θεοδορο-πούλος. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Άναστ. Χρ. Δεμπέσης, Έμμ. Ε. Στεφανίδης. ΧΙΟΥ: Δημ. Γ. Κοκιάδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλον των άνωτέρω τά όνόματα έτέθησαν εις τήν κληρωτίδα και έκληρώθησαν οι έξής δύο: ΑΣΠΑΣΙΑ Α. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ έν Άθήναις και ΜΑ-ΡΙΑ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ έν Πειραιεί, αι ό-ποιαί ένεγράφησαν διά τρεϊς μήνας από 1ης Δε-κεμβρίου. Περιμένομεν τάς διευθύνσεις τωε.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ